

Plenarhandling

A8-0389/2017

1.12.2017

RAPPORT

om genomförandet av EU:s makroregionala strategier
(2017/2040(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Andrea Cozzolino

INNEHÅLL

	Sida
MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER.....	3
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	5
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	14
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	24
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	25

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

Bakgrund

Makroregionala strategier har under de senaste åren blivit allt viktigare som en plattform för gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstaterna, men även med tredjeländer. De utgör en integrerad ram för att kunna möta gemensamma utmaningar och utnyttja gemensam potential. För programperioden 2014–2020 har de makroregionala strategierna införlivats i de europeiska struktur- och investeringsfondernas (Esi-fondernas) program.

För närvarande finns det fyra makroregionala strategier (Östersjön, Donau, Adriatiska havet och Joniska havet samt Alpregionen) som omfattar 19 medlemsstater och 8 länder utanför EU. En del medlemsstater deltar i mer än en makroregional strategi.

De makroregionala strategierna bedrivs inom principen om ”de tre nejerna”: nej till ny EU-finansiering, nej till nya, formella EU-strukturer och nej till ny EU-lagstiftning.

Ekonomiskt stöd ges genom transnationella samarbetsprogram i det europeiska territoriella samarbetet, vilka finansieras genom europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf). Fyra sådana program stödjer genomförandet av makroregionala strategier (den totala operativa budgeten för programmet står inom parentes):

- Östersjön (333 414 456 euro)
- Donauområdet (262 989 839 euro)
- Adriatiska havet och Joniska havet (117 918 198 euro)
- Alpområdet (139 751 456 euro)

Länderna uppmanas vidare att utnyttja andra finansieringskällor (Esi-fonder och andra EU-instrument, instrumentet för stöd inför anslutningen, granskapsinstrumentet, nationella, regionala och lokala resurser, privata källor osv.) för att bidra till att nå de gemensamma mål som beskrivs i den makroregionala strategin.

Precis som kommissionen har påpekat¹ så handlar inte de makroregionala strategierna bara om finansiering då de även för ”medborgarna i de olika medlemsstaterna närmare varandra och förbättrar deras sociala och ekonomiska levnadsförhållanden genom gränsöverskridande samarbete”.

De makroregionala strategierna har olika styrstrukturer och ställs inför olika utmaningar. Vissa problem är gemensamma i olika grad, till exempel att säkerställa tillräckligt politiskt engagemang och tillhandahålla tillräckligt med resurser.

Kommissionen har en samordnande roll vid genomförandet av makroregionala strategier.

¹ Kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639)

År 2010 upprättade kommissionen, på begäran av rådet, en högnivågrupp för makroregionala strategier som hade i uppdrag att bistå med utförandet av dess befogenheter och ansvarsområden när det gäller genomförandet av de makroregionala strategierna, och som hade som sin specifika uppgift att ge kommissionen råd om samordningen och övervakningen av strategierna¹. Dess medlemmar representerar medlemsstater och länder utanför EU som deltar i de makroregionala strategierna. Representanter från regionkommittén och Europeiska investeringsbanken bjuds även in som observatörer till mötena.

Framtiden

Diskussionen om sammanhållningspolitiken efter 2020 är i full gång och det är hög tid att diskutera framtiden för de makroregionala strategierna inom denna politik.

Ett antal frågor bör besvaras när det gäller framtiden för makroregionala strategier.

- Ägarskap och politiskt engagemang – hur kan man se till att alla deltagande länder investerar tillräckligt i de makroregionala strategierna?
- Resultatinriktning – finns det någon möjlighet att göra resultaten av de makroregionala strategierna mer mätbara?
- Omfattning – finns det skäl att utvidga konceptet med makroregionala strategier?

Samtidigt som rådet erkänner de makroregionala strategiernas betydelse och bekräftar principen om ”de tre nejen”, så är det berett att granska alla gemensamt överenskomna och mogna initiativ från medlemsstater som står inför samma utmaningar inom ett fastställt geografiskt område i syfte att upprätta en ny makroregional strategi².

REGI-utskottet kommer att anordna ett seminarium med experter på de makroregionala strategierna vid sitt sammanträde den 12–13 juli 2017 i syfte att stödja arbetet med genomföranderapporten. Slutsatserna från detta seminarium kommer att återspeglas i förslaget till betänkande.

¹ Ett register över kommissionens expertgrupper och liknande organ finns på följande adress – högnivågruppen för makroregionala strategier

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2455&Lang=SV>

² Rådets slutsatser om genomförandet av EU:s makroregionala strategier

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/cooperate/macro_region_strategy/pdf/concl_implementation_macro_region_strategy_en.pdf

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av EU:s makroregionala strategier (2017/2040(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt avdelning XVIII,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (nedan kallad förordningen om gemensamma bestämmelser)¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion³,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 april 2017 om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier:
- med beaktande av kommissionens rapport av den 16 december 2016 om genomförandet av EU:s makroregionala strategier (COM(2016)0805) och det bifogade arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2016)0443),
- med beaktande av Europeiska kommissionens meddelande av den 10 juni 2009 om EU:s strategi för Östersjöområdet (COM(2009)0248),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 december 2010 *Mot en europeisk strategi för Donauregionen* (COM(2010)0715),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 juni 2014 om Europeiska unionens strategi för den adriatisk-joniska regionen (COM(2014)0357),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 juli 2015 om EU:s strategi för Alpreionen (COM(2015)0366),

¹ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

² EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

³ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

- med beaktande av kommissionens rapport av den 20 maj 2014 om styrningen av makroregionala strategier (COM(2014)0284),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 december 2015 *Investeringar i sysselsättning och tillväxt – en maximering av de europeiska struktur- och investeringsfondernas bidrag* (COM(2015)0639),
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om genomförande av Europeiska unionens strategi för Donauregionen¹,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2012 om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier: nuvarande praxis och framtidsutsikter, särskilt i Medelhavsområdet²,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om EU:s strategi för sammanhållningspolitiken för Atlantområdet³,
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om EU:s strategi för den adriatisk-joniska regionen⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2016 om en EU-strategi för Alpregionen⁵,
- med beaktande av studien från januari 2015 om makroregioners nya roll i det europeiska territoriella samarbetet, från parlamentets generaldirektorat för EU-intern politik (utredningsavdelning B: Struktur- och sammanhållningspolitik),
- med beaktande av Interacts rapport från februari 2017 om de makroregionala strategiernas mervärde och program- och projektperspektivet i dessa,
- med beaktande av artikel 52 i sin arbetsordning samt artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8–0389/2017), och av följande skäl:
 - A. En makroregion kan definieras som ett **geografiskt område** som omfattar ett antal olika länders **regioner** som knyts samman genom en eller flera gemensamma egenskaper eller utmaningar⁶,
 - B. Makroregionala strategier har inrättats i områden som utgör en utveckling av EU när det gäller gränsöverskridande samarbete. De är viktiga eftersom de kan mobilisera

¹ EUT C 188, 28.6.2012, s. 30.

² EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 1.

³ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 122.

⁴ EUT C 355 E, 20.10.2017, s. 23.

⁵ Antagna texter, P8_TA(2016)0336.

⁶ Schmitt et al (2009), *EU macro-regions and macro-regional strategies – A scoping study*, Nordregios elektroniska arbetsdokument 2009:4.

offentliga och privata aktörer, civilsamhället och den akademiska världen, samt för att mobilisera resurser för att nå EU:s gemensamma politiska mål.

- C. Makroregionala strategier erbjuder en plattform för samarbete på regional och gränsöverskridande nivå mellan EU:s medlemsstater och grannländer för att möta gemensamma utmaningar, ha en gemensam planering och främja samarbetet mellan olika parter och mellan olika politikområden samt förbättra integreringen av dem, bland annat inom områdena skydd av miljön och den biologiska mångfalden, strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, avfallshantering och vattenförsörjning, fysisk havsplanering samt system för integrerad förvaltning av kustområden. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang ansträngningarna för att främja samarbetet mellan Esi-fonderna och Efsi.
- D. Makroregionerna är en del av genomförandet av en långsiktig, sammanknuten, övergripande politik, eftersom dessa makroregioner är knutna till sammanhållningspolitiken genom de mål för de makroregionala strategierna som är inbyggda i deras operativa program och projekt upprättas genom smarta synergier. Makroregionerna bidrar därmed mer effektivt till att uppnå målen för de makroregionala strategierna genom att dra till sig privata investeringar, vilket visar på förtroende, och engagera sig i dialog, gränsöverskridande samarbete och solidaritet.
- E. Makroregionala strategier bygger på principen om ”de tre nejen”, dvs. nej till ny finansiering, nej till nya strukturer och nej till ny lagstiftning inom EU:s befintliga politiska ram.
- F. Befintliga samarbetsmekanismer på unionsnivå och mellan medlemsstater och regioner används för att underlätta genomförandet av makroregionala strategier, i synnerhet i de inledande faserna.
- G. Kommissionen antar en enskild rapport om genomförandet av alla fyra nu befintliga makroregionala strategier i EU vartannat år där man anger vilka framsteg som har gjorts och var det behövs ytterligare förbättringar; nästa rapport är planerad till slutet av 2018. Parlamentet anser att inom denna ram behövs det en utvärdering av de aspekter som rör miljön, vilket är en av pelarna för hållbar utveckling.

Makroregionala strategier som plattformar för samarbete och samordning

1. Europaparlamentet konstaterar att de makroregionala strategiernas betydelse har förstärkts av globaliseringsprocessen, som har gjort att enskilda länder har blivit ömsesidigt beroende av varandra och kräver lösningar på de gränsöverskridande problem dessa medför.
2. Europaparlamentet inser att punkter som är avhängiga av kvaliteten på genomförandet, såsom åtagande, ägande, resurser och styrning, fortfarande är, i varierande grad, svåra att lösa för att uppnå i förväg fastställda mål.
3. Europaparlamentet betonar att makroregionala strategier fortsätter att ge ett ovärderligt bidrag till gräns- och branschövergripande flernivåsamarbete i Europa, vars potential ännu inte har utnyttjats tillräckligt, i syfte att öka konnektiviteten för att stärka de ekonomiska förbindelserna och kunskapsöverföringen mellan regioner och länder.

Parlamentet konstaterar dock att eftersom överenskommelser om gemensamma åtgärder görs på flera nivåer och mellan flera länder och regioner så är det fortfarande svårt att få tillgång till EU-medel för projekt inom de makroregionala strategierna.

4. Europaparlamentet anser att de makroregionala strategierna och medföljande miljöprogram utgör bra instrument för att synliggöra det europeiska samarbetet för medborgarna och uppmanar därför alla parter att ge sitt fulla stöd till strategierna och låta dem delta i genomförandet.
5. Europaparlamentet anser att flernivåstyrelse med en ordentlig roll för regionerna inom denna ram bör utgöra en hörnsten från första början i alla makroregionala strategier, och att regionala och lokala samhällen, offentliga och privata aktörer, samt aktörer från den tredje sektorn ska involveras i processen. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och därmed även de berörda regionerna att utveckla adekvata styrelsestrukturer och arbetsupplägg för att underlätta samarbete, i form av t.ex. gemensamma möjligheter till planering, främjande av finansieringsmöjligheter samt en bottom-up-strategi.
6. Europaparlamentet efterlyser bättre vertikal och horisontell samordning och bättre partnerskap mellan olika offentliga och privata aktörer, den akademiska världen, icke-statliga organisationer samt olika internationella organisationer som verkar på detta område, och mellan olika politikområden på EU-nivå och nationell, regional och lokal nivå för att underlätta genomförandet av de makroregionala strategierna och förbättra det gränsöverskridande samarbetet. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmantra dessa intressenters deltagande i bland annat de makroregionala strategiernas ledningsgrupper, samtidigt som man respekterar den allmänna tillämpningen av EU:s principer.
7. Europaparlamentet understryker betydelsen av att ha tillräckligt med personal och administrativ kapacitet vid de behöriga nationella och regionala myndigheterna för att kunna säkerställa ett effektivt genomförande av strategierna. Parlamentet understryker i detta hänseende värdet av ett stödprogram för strukturreformer, vilket på begäran av en medlemsstat kan användas för att hjälpa till med kapacitetsuppbyggnad och effektivt genomförande vid utvecklingen och finansieringen av projekt inom de makroregionala strategierna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att aktivt främja spridning och tillämpning av god administrativ praxis och erfarenheter från ett framgångsrikt genomförande av de makroregionala strategierna.
8. Europaparlamentet understryker det faktum att makroregionala strategier måste vara tillräckligt flexibla för att kunna anpassas och reagera flexibelt på oplanerade händelser och behov som kan påverka berörda regioner, medlemsstater och EU i allmänhet. Parlamentet anser att man vid genomförandet av makroregionala strategier måste ta hänsyn till specifika regionala och lokala särdrag. Parlamentet framhåller betydelsen av kommissionens samordnande roll i detta hänseende, även när det gäller att finjustera de specifika målen för varje strategi.

EU:s strategi för Östersjöregionen (EUSBSR)

9. Europaparlamentet är nöjt med de resultat som har uppnåtts sedan strategin lanserades 2009, i synnerhet när det gäller samarbetsmekanismerna mellan de berörda regionerna och länderna (t.ex. inom rådet vid relevanta ministermöten), men även inom själva

länderna, såsom inom parlamentet eller regeringen. Parlamentet konstaterar att EU:s strategi för Östersjöregionen är en stabil samarbetsram med över 100 flaggskeppsinitiativ och nya nätverk.

10. Europaparlamentet betonar att det fortfarande finns utmaningar, i synnerhet inom miljö- och anslutningsområdena. Parlamentet uppmanar de deltagande länderna att öka sina insatser för att motverka föroreningarna (dvs. vatten och luftkvalitet samt eutrofiering) i Östersjön, eftersom Östersjön är ett av de mest förorenade haven i världen. Parlamentet konstaterar att uppnåendet av en god miljöstatus till 2020 är ett av de främsta målen för de politiska åtgärderna i Östersjön.
11. Europaparlamentet fäster vikt vid möjligheten att ansluta Östersjöregionen till energinät för att minska och utrota energifattigdomen och öka energitryggheten och leveranstryggheten.

EU:s strategi för Donauregionen (EUSDR)

12. Europaparlamentet understryker den positiva effekt som strategin har haft på samarbetet mellan de deltagande länderna och regionerna, genom förbättrad rörlighet och bättre sammanlänkning av alla transportmedel, främjande av ren energi, kultur och turism samt inte minst främjande av direkta kontakter mellan människor, vilket har lett till större sammanhållning mellan de regioner och länder som deltar i strategin.
13. Europaparlamentet anser att Euroaccess-projektet, initiativet Keep Danube Clean och finansieringsdialogen om Donau utgör tydliga positiva exempel på hur man kan överbrygga de svårigheter i finansieringen som projekt av transnationell och gränsöverskridande betydelse ofta ställs inför. Parlamentet anser att genom denna dialog kan skillnaderna i utveckling mellan regionerna i Donauområdet minskas ytterligare. Parlamentet anser vidare att ett återöppnande av ett centrum för Donaustrategin skulle kunna bidra till ett smidigare genomförande av strategin.
14. Europaparlamentet understryker att en av de största miljöutmaningarna för länderna i makroregionen runt Donau fortfarande består i att förhindra skador till följd av allvarliga översvämningar. Parlamentet betonar att man bör överväga att vidta ytterligare gemensamma åtgärder för att förhindra gränsöverskridande föroreningar.
15. Europaparlamentet påminner om behovet av strategiska projekt och betonar att det är nödvändigt att upprätthålla ett stort politiskt stöd och öka resurserna och kapaciteten för behöriga myndigheter i syfte att bemöta de återstående utmaningarna. Parlamentet understryker därför behovet av att upprätthålla politisk energi för Donaustrategin och se till att styrgruppen för strategin fungerar.
16. Europaparlamentet uppmanar, med tanke på den naturliga kopplingen mellan Donau och Svarta havet, de deltagande länderna att stärka samordningen mellan Donaustrategin och det gränsöverskridande samarbetet runt Svarta havet samt att ha ett nära samarbete för att lösa gemensamma socioekonomiska problem och miljö- och transportproblem.
17. Europaparlamentet betonar att ett mer integrerat tillvägagångssätt inom rörlighet och multimodalitet i Donauregionen även skulle gynna miljön.

EU:s strategi för den adriatiska och joniska regionen (EUSAIR)

18. Europaparlamentet understryker de specifika egenskaperna i EU:s strategi för den adriatiska och joniska regionen eftersom ett antal potentiella kandidatländer och kandidatländer deltar, samt anser att detta samarbetsformat kan utgöra en utmärkt möjlighet för hela regionen. Parlamentet anser att strategin kan ge ny kraft åt EU:s utvidgnings- och integrationsprocess.
19. Europaparlamentet noterar med oro de ihållande problemen när det gäller bristande effektiv koppling mellan tillgängliga resurser, styrning och ägande som förhindrar att målen i EU:s strategi för den adriatiska och joniska regionen kan nås fullt ut. Parlamentet uppmanar de deltagande länderna att ge de behöriga myndigheterna stöd och skräddarsydda åtgärder för att genomföra strategin.
20. Europaparlamentet betonar att regionen har stått i centrum för de senaste årens migrationskris och anser att EU:s strategi för den adriatiska och joniska regionen kan bidra till att bemöta dessa problem om den ges nödvändiga verktyg och resurser. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens försök att finna lösningar för att uppbringa ekonomiska resurser för migrationsrelaterad verksamhet, däribland samarbete med tredjeländer.
21. Europaparlamentet anser att pelaren för hållbar turism i den adriatisk-joniska regionen är ett positivt instrument för att skapa hållbar ekonomisk tillväxt i regionen och för att öka medvetenheten om miljömässiga utmaningar och den makroregionala strategin.
22. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att prioritera kapacitetsuppbyggnad för de viktigaste aktörerna inom EU:s strategi för den adriatisk-joniska regionen samt de programmyndigheter som ansvarar för strategins tillhörande operativa program.

EU:s strategi för Alpregionen (EUSALP)

23. Europaparlamentet anser att EU:s strategi för Alpregionen utgör ett bevis för att det makroregionala konceptet även framgångsrikt kan tillämpas på mer utvecklade regioner. Parlamentet uppmanar sina intressenter att främja miljörelaterade investeringar som motverkar konsekvenserna av klimatförändringarna. Parlamentet påpekar vidare att Alpregionen är en viktig regional transportknut och samtidigt ett av de största unika natur- och friluftsområdena och måste bevaras. Parlamentet understryker därför att man bör söka hållbara och sammanlänkade transportstrategier.
24. Europaparlamentet välkomnar den styrningsstruktur som för närvarande håller på att införas i strategin, eftersom det första steget i genomförandet visade sig vara svåra och styrdes av olika strukturer, ramar och tidsfrister. Parlamentet uppmanar därför de deltagande länderna att fortsätta sitt åtagande och stödja medlemmarna i aktionsgruppen för EU:s strategi för Alpregionen.
25. Europaparlamentet understryker att EUSALP kan utgöra ett bra exempel på en strategi för territoriell sammanhållning, eftersom den samtidigt inkluderar olika specifika områden, produktiva områden, bergsområden och landsbygdsområden samt några av de mest betydelsefulla och välutvecklade städerna i EU. Dessutom erbjuder den en plattform för att gemensamt möta de utmaningar de ställs inför (klimatförändringar,

demografiska förändringar, biologisk mångfald, migration, globalisering, hållbar turism och jordbruk, energiförsörjning, transport och rörlighet samt den digitala klyftan). Parlamentet uppmanar de deltagande länderna och regionerna att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt Interregprogrammet för Alpregionen och andra relevanta finansieringsvägar för att möta gemensamma prioriteringar.

26. Europaparlamentet understryker att Alpregionen präglas av många gränser och att avvecklandet av dessa gränser utgör en grundförutsättning för ett fungerande samarbete, i synnerhet för arbetsmarknaden och den ekonomiska verksamhet som rör små och medelstora företag. Parlamentet påpekar att EUSALP också kan erbjuda en möjlighet att stärka det gränsöverskridande samarbetet mellan regioner, städer och lokalsamhällen som ligger bredvid varandra, samt för att och upprätta förbindelser och nätverk mellan människor, även i form av transportmöjligheter och digital täckning. Parlamentet understryker också att miljön i regionen är utsatt.

Ett makroregionalt Europa efter 2020?

27. Europaparlamentet påpekar att makroregionala strategier lyckas om de grundar sig på långsiktiga politiska perspektiv och organiseras så att alla offentliga (i synnerhet regionala och lokala myndigheter) och privata intressenter samt civilsamhället är effektivt representerade från första början, vilket kräver ett effektivt utbyte av information, bästa praxis, expertis och erfarenheter mellan makroregioner och deras regionala och lokala myndigheter. Parlamentet anser att flernivåstyrningen – som bör vara transparent – av de strategiska makroregionerna måste stärkas med hjälp av effektivare samordnings- och offentliga kommunikationsåtgärder, så att de makroregionala strategierna blir mer kända och vinner acceptans i de lokala och regionala samhällena.
28. Europaparlamentet anser att genomförandet av strategierna endast kan lyckas om det bygger på en långsiktig vision, effektiva samordnings- och samarbetsstrukturer med nödvändig administrativ kapacitet och en gemensam idé om ett långsiktigt politiskt engagemang mellan de involverade institutionella nivåerna, samt om det backas upp med tillräcklig finansiering. Parlamentet understryker därför behovet av att öka investeringseffektiviteten genom att söka harmonisering, synergieffekter och kompletteringar till regional och nationell finansiering genom EU:s finansieringsinstrument, som, utöver att utvidga programmen för europeiskt territoriellt samarbete, även främjar gränsöverskridande projekt inom ramen för Efsi och direktstödet.
29. Europaparlamentet anser att en förenkling av medlen och förfarandena för användning av dem inom ramen för de makroregionala strategierna skulle leda till en ökning av deras effektivitet.
30. Europaparlamentet föreslår att de deltagande länderna ska göra tydliga åtaganden när det gäller finansiering och personella resurser redan från början av de makroregionala strategierna. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa till att skapa en bättre samordning inom de makroregionala strategierna, att främja god praxis och att utveckla incitament för att uppmuntra ett aktivt deltagande från alla berörda parter, även när det gäller att stärka kopplingen mellan EU-politik och genomförandet av de makroregionala strategierna. Parlamentet vill även se att man för de makroregionala strategierna

utnyttjar grön offentlig upphandling för att främja miljöinnovation, bioekonomi, utveckling av nya affärsmodeller och användning av returråvaror, på samma sätt som i den cirkulära ekonomin, för att nå ett starkt miljö- och hälsoskydd och främja nära kontakter mellan producenter och konsumenter.

31. Europaparlamentet understryker att det krävs större resultatriktning och inriktning på lösandet av konkreta utmaningar, däribland på miljöområdet, i syfte att generera projekt som gör verklig skillnad i det berörda området och för att motivera investeringen av resurser, vilket i sin tur ska ske i proportion till de mål som upprättas och höra samman med de verkliga behov som finns i de berörda territorierna.
32. Europaparlamentet vill se att alla frågor som rör makroregionala strategier, såsom ägarskap och nödvändiga politiska incitament, hanteras enligt ett tillvägagångssätt som samtliga berörda regioner kommit överens om på förhand.
33. Europaparlamentet anser att man bättre måste synliggöra och öka allmänhetens medvetenhet om makroregionernas verksamhet och uppnådda resultat i de berörda regionerna; detta görs med hjälp av informationskampanjer och utbyte av bästa praxis liksom via webbplattformer och sociala nätverk så att makroregionerna blir mer lättillgängliga för allmänheten.
34. Europaparlamentet betonar att nästa översyn av den fleråriga budgetramen innebär ett tillfälle att samtidigt se över den makroregionala strategins mål, för att stärka deras koppling till EU:s prioriteringar och säkerställa tillhörande finansiella åtaganden.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den kommande översynen av regelverket för sammanhållningspolitiken lägga fram förslag som främjar ett bättre genomförande av de makroregionala strategierna.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, som en del av nästa rapport om genomförandet av de makroregionala strategierna 2018, genomföra en mer djupgående analys av framför allt
 - a. effektiviteten i de transnationella samarbetsprogrammen inom det europeiska territoriella samarbetet när det gäller att tillhandahålla finansiering och strategiska incitament till de makroregionala strategierna,
 - b. indikatorer som kan integreras i varje makroregional strategi för att möjliggöra bättre resultatriktning, övervakning och utvärdering,
 - c. åtgärder för att stärka kopplingen till EU:s prioriteringar,
 - d. förenklingar av genomförandet och integreringen av finansieringssystem,
 - e. kvaliteten på deltagandet från de regionala och lokala myndighetsnivåerna i genomförandet av de makroregionala strategierna.
37. Europaparlamentet betonar att uppmaningen att utveckla nya strategier för till exempel Karpaterna, Atlantregionen, Medelhavsområdet eller den Iberiska regionen inte får

avleda uppmärksamheten från det primära målet att nå ett förbättrat och fördjupat genomförande av de befintliga makroregionala strategierna.

38. Europaparlamentet stöder principen om ”de tre nej” när det gäller de makroregionala regionerna (dvs. nej till EU-lagstiftning, nej till ny EU-finansiering och nej till nya EU-strukturer). Parlamentet föreslår dock att kommissionen ska utvärdera effekterna av dessa tre ”nej” på programmen under Esi-fonderna i sin nästa genomföranderapport om de makroregionala strategierna.
39. Europaparlamentet betonar behovet av en lokalt förankrad strategi för samarbetet från fall till fall eftersom de makroregionala strategierna lämpar sig för att hantera territoriella utmaningar som kan lösas mer effektivt gemensamt. Parlamentet betonar vikten av att skapa synergieffekter och enhetlighet mellan de olika delarna av de transnationella programmen för europeiskt territoriellt samarbete och makroregionerna, i syfte att stärka de transnationella programmens effekt, samla resurser, förenkla finansieringen av de makroregionala strategierna och förstärka resultaten av genomförandet och effektiviteten i de investerade medlen.
40. Europaparlamentet upprepar EU:s åtaganden rörande genomförandet av målen för hållbar utveckling och understryker betydelsen av att samordna målen för de makroregionala strategierna med EU:s flaggskeppsinitiativ, såsom energiunionen, Parisavtalet om klimatförändringar och blå tillväxt i marina makroregioner. Parlamentet uppmärksammar hanteringen av miljöfrågorna, såsom bevarande av naturen, den biologiska mångfalden och fiskebestånden, bekämpning av marint avfall samt utvecklande av en hållbar och grön turism. Parlamentet uppmuntrar samarbete inom området för förnybar energi och vill i detta sammanhang se att man utnyttjar strategier för smart specialisering, stärker de små och medelstora företagen och skapar högkvalitativa arbetstillfällen.
41. Europaparlamentet understryker att parlamentet stödde makroregionerna redan från början genom pilotprojekt och förberedande åtgärder. Parlamentet betonar dessutom erfarenheterna från Östersjöstrategin som visar att långsiktig strategisk planering måste fortsätta att utgöra grunden för makroregionalt samarbete.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in parlamentet som observatör i högnivågruppen för makroregionala strategier.

o

o o

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, medlemsstaternas regeringar samt nationella och regionala parlament i medlemsstaterna och de tredjeländer som deltar i de makroregionala strategierna.

28.9.2017

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för regional utveckling

över genomförandet av EU:s makroregionala strategier
(2017/2040(INI))

Föredragande av yttrande: Biljana Borzan

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet erkänner betydelsen av EU:s makroregionala strategier, dvs. EU:s strategi för Östersjöregionen från 2009, EU:s strategi för Donauregionen från 2011, EU:s strategi för den adriatisk-joniska regionen från 2014 och EU:s strategi för Alpregionen från 2015. Parlamentet konstaterar att makroregionala strategier integreras konsekvent i den politiska planeringen på EU-nivå, men mer sporadiskt på nationell och regional nivå. Parlamentet välkomnar kommissionens rapport men anser att det behövs ytterligare utvärdering rörande genomförandet av befintliga makroregionala strategier, och då i synnerhet de aspekter som rör miljön, som är en av pelarna i den hållbara utvecklingen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i sina kommande rapporter framför allt fokusera på resultaten av projekt inom de makroregionala strategierna.
2. Europaparlamentet inser betydelsen av makroregionala strategier som en gemensam integrerad ram och för främjande av samordnade insatser för att möta utmaningar som är gemensamma för ett visst geografiskt område med medlemsstater och tredjeländer som därigenom gynnas av ett stärkt samarbete, vilket bidrar till att ekonomisk, social och territoriell sammanhållning uppnås. Parlamentet uppmanar kommissionen och de deltagande länderna och deras regioner att utveckla synergier och ytterligare integrera de makroregionala strategierna i EU:s sektorspolitik, i synnerhet inom miljöskydd och skydd av den biologiska mångfalden samt motverkan och anpassning till klimatförändringarna.
3. Europaparlamentet understryker de möjliga fördelarna av gemensamma åtgärder inom ramen för de makroregionala strategierna när det gäller miljöfrågor. Detta inkluderar, men är inte begränsat till, gränsöverskridande frågor och gäller till exempel minskning

av växthusgaser och förorenande utsläpp, främjande av den biologiska mångfalden och miljöskyddet samt ekosystembaserade strategier för anpassning. Parlamentet anser att strategierna skulle kunna förvaltas ännu mer effektivt i samband med hållbar utveckling, klimatförändringar, förnybar energi och blå ekonomi. Politisk samordning mellan regioner är därför det effektivaste sättet att finna varaktiga lösningar på miljöproblem. Parlamentet vill att konceptet med miljömässig integrering ska integreras i utformningen och genomförandet av olika sektoröverskridande politiska strategier för nuvarande och framtida makroregioner.

4. Europaparlamentet förespråkar en utökning av bevarandeområdena för att skydda miljön och hejda förlusten av biologisk mångfald, särskilt genom en utökning av nätverken Natura 2000 och Emerald samt Life-programmet.
5. Europaparlamentet anser att de makroregionala strategierna och medföljande miljöprogram utgör bra instrument för att synliggöra det europeiska samarbetet för medborgarna och uppmanar därför alla inblandade parter att ge sitt fulla stöd till strategierna och låta dem delta i genomförandet.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna samt kandidatländer och potentiella kandidatländer som har kust att snarast anta strategier för fysisk planering i kust- och havsområden och integrerad kustförvaltning.
7. Europaparlamentet påpekar att i landsbygdsområden utgör naturen den ekonomiska basen för många invånare och miljöprogrammen kommer endast att lyckas om de får stöd av lokalbefolkningen. Parlamentet betonar därför att om miljöskydds målen ska kunna uppnås måste sådana projekt till fullo beakta lokalbefolkningens långsiktiga ekonomiska intressen.
8. Europaparlamentet uppmanar alla intressenter att driva klimatförändringsstrategier som inkluderar produktions- och konsumtionsmodeller som är anpassade till principerna för cirkulär ekonomi, miljö- och hälsoskydd och kortare kedjor för livsmedelsförsörjning, samt att därvid prioritera rationell användning och återanvändning av lokala material och naturresurser, säkerställa giftfria materialcykler, inklusive för avloppsvatten och jordbruksavfall, samt främja nära kontakter mellan producenter och konsumenter på lokal nivå. Parlamentet vill se att man i alla makroregionala strategier tillämpar grön offentlig upphandling för att främja miljöinnovation och utveckling av nya affärsmodeller.
9. Europaparlamentet vill se en förstärkning av det marina Natura 2000-nätverket, samt ett enhetligt och representativt nätverk med marina skyddsområden inom ramdirektivet om en marin strategi fram till 2020.
10. Europaparlamentet understryker betydelsen av en dialog mellan intressenter och offentlig kommunikation av de makroregionala strategierna för att öka kunskaperna om dem och vinna förtroende i lokalsamhällena. Parlamentet anser att detta är en viktig förutsättning för att de makroregionala strategierna ska lyckas.
11. Europaparlamentet vill se en specifik synkronisering och bättre samordning av användandet av befintliga medel på alla nivåer för att nå makroregionala mål och för att frigöra den potential som finns i makroregionala strategier. Parlamentet rekommenderar

att man utnyttjar de erfarenheter man har fått från de makroregionala strategierna till att förbättra effektiviteten i unionens finansieringsinstrument. Parlamentet konstaterar att unionens finansiering vanligtvis är knuten till bestämda projekt medan miljöproblemen kräver långsiktiga perspektiv. Kommissionen, medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna uppmanas därför att beakta detta långsiktiga perspektiv när man finansierar projekt och utformar framtida finansieringsprogram, samt att mer effektivt samordna de resurser som finns tillgängliga för att finansiera särskilda miljömässiga mål i makroregionerna och skräddarsy användningen utifrån politiska prioriteringar.

12. Europaparlamentet understryker betydelsen av att utveckla övervaknings- och utvärderingsverktyg för olika indikatorer för att på ett bättre sätt kunna mäta i vilken grad miljömålen nås, utan att skapa onödiga administrativa bördor för projektpartner och intressenter.
13. Europaparlamentet uppmanar intressenter i makroregionerna att utnyttja Europeiska struktur- och investeringsfonder (Esi-fonder) och andra unionsmedel för att främja miljörelaterade investeringar som bland annat har som mål att motverka klimatförändringar.
14. Europaparlamentet uppmanar intressenter i makroregioner att utöver de medel som berör makroregionala strategier och de instrument som finns för finansiering av särskilda miljömål, även överväga att använda Europeiska fonden för strategiska investeringar.
15. Europaparlamentet påpekar att den adriatisk-ioniska regionen hotas av olika föroreningar, såsom obehandlat avfall, marint skräp, obehandlat spillvatten och övergödning till följd av avrinning från jordbruk och fiskodlingar. Parlamentet uppmanar därför de deltagande länderna att öka sina insatser för att motverka dessa miljöutmaningar. Parlamentet betonar betydelsen av att i detta syfte införa ett bra system för behandling av avfall och spillvatten samt att skydda vattenförsörjningen.
16. Europaparlamentet påpekar att adriatiska havet är på grund av sin halvslutna karaktär särskilt sårbart för föroreningar och uppvisar särskilda hydrografiska förhållanden – dess djup och längden på kustlinjen uppvisar stora skillnader mellan den nordliga och den sydliga delen av regionen. Parlamentet välkomnar det faktum att alla de fyra pelarna för den adriatisk-joniska regionen har utformats för att bidra till hållbarhetsmålen.
17. Europaparlamentet anser att för att uppnå målen för miljömässig hållbarhet i regionen måste väg- och transportinfrastrukturen fullbordas samt åtgärder vidtas för att ta tillvara den enorma outnyttjade potentialen i förnybara energikällor.
18. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkerställa miljömässig hållbarhet i den adriatisk-joniska makroregionen genom särskilda miljöskyddsåtgärder, däribland projekt för att genomföra mätningar och förhindra sättningar.
19. Europaparlamentet påminner om sin tidigare ståndpunkt i sin resolution av den 3 juli 2012 om utvecklingen av EU:s makroregionala strategier, nuvarande praxis och framtidsutsikter, särskilt i Medelhavsområdet. Parlamentet påpekar att Medelhavsområdet utgör en sammanhängande enhet med en gemensam kultur och

miljö, som delar en mängd särdrag och prioriteringar som är gemensamma för det så kallade Medelhavsklimatet: samma grödor, överflöd av förnybara energikällor, i synnerhet solenergi, turismens betydelse, samma risk för naturkatastrofer (bränder, översvämningar, jordbävningar, knappa vattentillgångar) respektive den mänskliga faktorn, framför allt vad gäller föroreningar till havs. Parlamentet upprepar återigen sitt stöd för inrättandet av en makroregional strategi för Medelhavsområdet, så att man kan erbjuda en åtgärdsplan för att hantera gemensamma utmaningar och problem som länderna och regionerna runt Medelhavet står inför och strukturera detta område som är så viktigt för utvecklingen och integrationen i Europa. Rådet och kommissionen uppmanas att agera snabbt i denna fråga.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att tredjeländer som är involverade i projekt i makroregionen följer de relevanta delarna i unionens regelverk för att garantera att unionens resurser utnyttjas på ett hållbart sätt, i synnerhet regelverken om en marin strategi och vatten, direktiven om rening av avloppsvatten, nitrater, avfall, fåglar och livsmiljöer samt strategin för grön infrastruktur. Parlamentet rekommenderar att avtal och konventioner används för att göra länder utanför EU delaktiga i unionens miljöprojekt.
21. Europaparlamentet anser att pelaren för hållbar turism i den adriatisk-joniska regionen är ett positivt instrument för att skapa hållbar ekonomisk tillväxt i regionen samt för att öka medvetenheten om miljömässiga utmaningar och makroregionala strategier.
22. Europaparlamentet påpekar att den rika biologiska mångfalden i havs- och kustområdena i den adriatisk-joniska regionen drar till sig turist-, fritids- och fiskeverksamhet, samt bidrar till kulturarvet i makroregionen. Parlamentet anser därför att det är olyckligt att det saknas kartor över livsmiljöer och uppmanar de deltagande länderna att upprätta kartor inom ramen för EU:s strategi för den adriatisk-joniska regionen.
23. Europaparlamentet betonar att det ekosystembaserade tillvägagångssättet för samordning av verksamheten inom ramen för en integrerad förvaltning av kustområden och marin fysisk planering behövs för att kunna säkerställa att resurser används på ett hållbart sätt, eftersom dessa båda ramar stimulerar gränsöverskridande samarbete och samarbete mellan intressenter från olika verksamheter i kust- och havsområden, samt har potential att sammanföra ekosystemtjänster och möjligheter för blå tillväxt på ett hållbart sätt.
24. Europaparlamentet efterlyser ett samordnat övervakningssystem och en databas över marint avfall och föroreningar till havs, inklusive en identifiering av källor och typer av avfall och föroreningar, samt även en geografisk informationsdatabas över platser och källor till marint avfall.
25. Europaparlamentet vill se att man utarbetar och inför en gemensam beredskapsplan för oljeutsläpp och andra stora föroreningar, där man bygger vidare på de delregionala beredskapsplaner som har utvecklats av den gemensamma kommissionen för skydd av Adriatiska havet och kustområdena och Barcelonakonventionens protokoll.
26. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att prioritera kapacitetssupplegning som riktar sig till de viktigaste aktörerna inom EU:s strategi för den adriatisk-joniska

regionen samt de programmyndigheter som ansvarar för strategins relevanta operativa program.

27. Europaparlamentet understryker att en av de största miljöutmaningarna för länderna i makroregionen runt Donau fortfarande består i att förhindra skador till följd av enorma översvämningar. Parlamentet betonar att man bör överväga att vidta ytterligare gemensamma åtgärder för att förhindra gränsöverskridande föroreningar.
28. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse genomförandet av projekt som DANUBEPARKS 2.0, STURGEON 2020, SEERISK, CC-WARE och Danube Air Nexus för att nå miljömålen i EU:s strategi för Donauregionen.
29. Europaparlamentet välkomnar Donauregionens projekt ”EuroAccess” som ett verktyg för att göra medel mer tillgängliga samt uppmuntrar andra makroregioner att betrakta detta som bästa praxis.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda utvecklingen av en makroregion på Iberiska halvön. Inom denna strategi ska man bedriva en ordentligt planerad skogspolitik som följer klimatkraven i ett försök att motverka avfolkning av landsbygden, ökenspridning och erosion genom bra ekologisk förvaltning och diversifiering av skogarna. Man bör plantera inhemska lövträd som är mer brandtåliga och därmed bidrar till att motverka de massiva brandskador som årligen uppstår i skogarna i Portugal och Spanien.
31. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett transnationellt Interreg-program för Donauområdet som ett verktyg för att stödja förvaltningen av området, och uppmärksammar dess direkta bidrag till genomförandet av strategin som ett av de mest synliga resultaten i EU:s strategi för Donauregionen.
32. Europaparlamentet betonar att ett mer integrerat tillvägagångssätt inom rörlighet och multimodalitet i Donauregionen även skulle gynna miljön.
33. Europaparlamentet betonar att kommissionen snarast bör inleda studier för utvecklingen av en iberisk makroregion för att möta de stora gränsöverskridande utmaningarna i samband med klimatförändringar, miljöskydd, riskförebyggande, riskhantering, effektiv användning av resurser, bevarande av naturen, ekologisk mångfald, gemensamma vattenresurser och utnyttjande av potentialen i den blå ekonomin och förnybara energikällor.
34. Europaparlamentet välkomnar upprättandet av Danube Strategy Point som ett nytt organ för att underlätta genomförandet av EU:s strategi för Donauregionen och vill se att alla berörda parter och potentiellt intresserade aktörer engageras.
35. Europaparlamentet noterar med oro att jämfört med dess första verksamhetsår verkar EU:s strategi för Donauregionen nu ha givits lägre prioritet på den politiska dagordningen på nationell nivå i de berörda länderna. Parlamentet understryker behovet av att behålla den politiska drivkraften eftersom de direkt berörda ländernas engagemang påverkar tillgången till mänskliga resurser i de nationella och regionala förvaltningarna, och detta är avgörande för att strategin ska fungera smidigt och för att verka för en konsolidering av de framsteg som har gjorts och de resultat som har

uppnåtts hittills.

36. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att se till att nationella företrädare deltar i styrgruppen för EU:s strategi för Donauregionens möten om prioriterade områden samt att minska antalet och omfattningen på de nuvarande prioriterade områdena om inte tillräckligt med resurser avsätts inom väldefinierade tidsramar.
37. Europaparlamentet uppmärksammar problemet med det stora antalet sjunkna fartyg i Donau som utgör en fara för fartygstrafiken och miljön, i synnerhet vid låga vattennivåer. Parlamentet påpekar att sjunkna vrak innehåller väsentliga mängder bränsle och andra ämnen som ständigt förorenar vattnet, och den rostande metallen på fartygen avger föroreningar fortlöpande, vilket får allvarliga följder. Parlamentet vill se att man uppbringar EU-fonder för att bemöta detta problem och efterlyser större samarbete inom ramen för EU:s strategi för Donauregionen.
38. Europaparlamentet uppmanar intressenter i makroregionen Alperna att utnyttja Esifonder och andra unionsmedel för att främja miljörelaterade investeringar som bland annat har begränsning av och anpassning till klimatförändringar som mål. Parlamentet välkomnar i synnerhet regionens integrerade strategi för att harmonisera bevarandet av miljön och ekosystemen med strävandena efter ekonomiskt och socialt välstånd.
39. Europaparlamentet understryker att miljöpolitiken har beröringspunkter med många olika områden, och att de val som görs inom de olika sektorerna i strategin för Alpreionen måste förena miljömässig hållbarhet med ekonomisk utveckling. Parlamentet påpekar att Alpreionen är en viktig transportknut och samtidigt ett av de största natur- och friluftsområdena och en av de mest attraktiva turistregionerna i Europa, men påpekar att de särskilda geografiska och naturbetingade förhållandena gör det svårare att resa dit. Parlamentet anser att om man ska kunna bevara Alperna som ett unikt naturområde, är det av avgörande betydelse att skapa hållbara sammankopplade transportstrategier och beakta motverkandet av klimatförändringarna samt ta hänsyn till politiska åtgärder för att bevara den biologiska mångfalden, såsom förbindelser mellan livsmiljöerna så att djuren kan migrera.
40. Europaparlamentet oroas för att klimatförändringarna kan ge upphov till hydrogeologisk obalans och hota den biologiska mångfalden i Alpreionen. Parlamentet understryker att temperaturhöjning är ett allvarligt hot mot artpopulationer som lever på hög höjd. Ett annat orosmoln är att glaciärerna smälter eftersom detta påverkar grundvattenresurserna kraftigt.
41. Europaparlamentet betonar att Alpreionens turism- och jordbrukssektorer är viktiga för den hållbara utvecklingen i regionen och bör därför integreras i alla steg innan miljöprojekt genomförs.
42. Europaparlamentet konstaterar att de första stegen i genomförandet av EU:s strategi för Alpreionen har visat att det är svårt att integrera den i befintliga program eftersom de regleras av strukturer, ramar och tidsfrister som ofta är oförenliga med behoven i den makroregionala strategin.
43. Europaparlamentet uppmanar de deltagande länderna att öka engagemanget, kontinuiteten, stabiliteten, egenmakten och stödet för de medlemmar som kommer att

företråda dem i aktionsgruppen för EU:s strategi för Alpregionen, samt att se till att alla aktionsgrupper representeras på ett lämpligt sätt.

44. Europaparlamentet välkomnar genomförandet av miljövänliga projekt i Östersjöregionen, såsom ”BLASTIC” för att minska marint avfall, plattformen för en klimatdialog för att främja ett integrerat svar på klimatförändringarna och ”PRESTO” för att förbättra vattenkvaliteten. Parlamentet anser dock att det behövs ytterligare insatser för att motverka de miljöproblem som finns i makroregionen Östersjön, i synnerhet när det gäller övergödning, bättre skydd av själva havet, luftkvaliteten och föroreningarna.
45. Europaparlamentet påpekar att miljösituationen i Östersjön har varit i fokus för EU:s strategi för Östersjöregionen sedan den lanserades år 2009.
46. Europaparlamentet erinrar om att Östersjön är ett av världens mest förorenade havsområden. Parlamentet understryker betydelsen av samarbete för att förbättra tillståndet för Östersjön. Parlamentet vill se att grannskapsprogram fortsätter att användas i hela Östersjöns avrinningsområde och att dessa program även ges medel som kan användas för att förbättra miljön i hela avrinningsområdet.
47. Europaparlamentet konstaterar att uppnåendet av en god miljöstatus till 2020 är ett av de främsta målen för de politiska åtgärderna i Östersjöregionen.
48. Europaparlamentet anser att det för de marina makroregionerna är förkastligt att fartyg kan släppa ut orenat spillvatten i havet om de befinner sig mer än 12 sjömil (cirka 22 km) från kusten och att behandlat avloppsvatten till och med kan släppas ut i vattnet tre sjömil (cirka 5,5 km) från kusten. Parlamentet efterlyser finansiering för att öka hamnarnas kapacitet att ta emot spillvatten så att alla passagerarfartyg kan ta hand om sitt avloppsvatten i enlighet med kraven i den reviderade bilaga IV till Marpol-konventionen.
49. Europaparlamentet uppmanar alla intressenter att organisera tätare och mer regelbundna politiska diskussioner om EU:s strategi för Östersjöområdet i nationella parlament eller regeringar, samt även vid relevanta ministermöten i rådet.
50. Europaparlamentet välkomnar, för makroregionen Östersjöns skull, det svaveldirektiv som EU har antagit samt beslutet i Internationella sjöfartsorganisationens kommitté för skydd av den marina miljön av den 27 oktober 2016 om att utse Östersjön och Nordsjön till kväveoxidkontrollområde. Parlamentet påminner om att de orena bränslen som används i fartyg fortfarande leder till utsläpp av stora mängder kväve och svavel i luften, som sedan hamnar i havet.
51. Europaparlamentet konstaterar att EU:s strategi för Östersjöregionen är en stabil samarbetsram med över 100 flaggskeppsinitiativ och nya nätverk. Parlamentet uppmanar trots detta intressenter att fortsätta ge impulser och främja den politiska samordningen och det politiska innehållet genom att bygga vidare på projektresultaten.
52. Europaparlamentet anser att det är viktigt att se över tillstånden för att åter släppa ut svavelskrubbvatten i havet vid användning av öppna svavelskrubbar. Parlamentet konstaterar att spillvatten från stängda svavelskrubbar måste lämnas för behandling men

att spillvatten för öppna skrubbar släpps ut direkt i havet, vilket leder till grönmalning då svavel tas från luften men släpps ut i havet.

53. Europaparlamentet påminner om vikten av sjösäkerheten, i synnerhet i Östersjön, och understryker betydelsen av samarbete mellan länderna i Östersjöregionen för att möta de utmaningar som följer av att volymen på sjötransporterna ökar, i synnerhet när det gäller transport av olja och farliga ämnen.
54. Europaparlamentet påminner om att blå tillväxt i de marina makroregionerna bygger på hållbart utnyttjande av havens potential, vilket innebär att miljöaspekterna måste beaktas i all verksamhet. Parlamentet påminner om att inom ramen för den blå bioekonomin är det möjligt att hitta nya produkter och tjänster samt utveckla och ta tillvara kunskaper som bygger på dessa för att främja sysselsättningen. Parlamentet betonar att en hållbar användning av naturresurser och en positiv status för vattenmiljön och den marina miljön skapar en bra grund för den blå bioekonomin.
55. Europaparlamentet understryker den betydelsefulla övergången till bioekonomin och den cirkulära ekonomin i ekonomins tankesätt, agerande och metoder, vilket kan bidra till att lösa miljöproblemen i Östersjön. Parlamentet påminner om möjligheterna att utnyttja förnybar energi och förbättra energieffektiviteten i Östersjöregionen.
56. Europaparlamentet fäster vikt vid möjligheten att ansluta Östersjöregionen till energinät för att minska och utrota energifattigdomen och öka energitryggheten och leveranstryggheten.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	28.9.2017						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">59</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	59	–:	1	0:	2
+:	59						
–:	1						
0:	2						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	<p>Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Bas Eickhout, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Rupert Matthews, Valentinas Mazuronis, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli</p>						
Slutomröstning: närvarande suppleanter	<p>Guillaume Balas, Jørn Dohrmann, Eleonora Evi, Christofer Fjellner, Elena Gentile, Anja Hazekamp, Merja Kyllönen, Ulrike Müller, Stanislav Polčák, Gabriele Preuß, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska</p>						
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	<p>Matt Carthy, Olle Ludvigsson, Bernard Monot, Jens Nilsson, Marita Ulvskog</p>						

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

59	+
ALDE	Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Ulrike Müller, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Julie Girling, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Eleonora Evi, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Matt Carthy, Anja Hazekamp, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná, Merja Kyllönen
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, Christofer Fjellner, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Peter Liese, Norbert Lins, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Guillaume Balas, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Seb Dance, Elena Gentile, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Gabriele Preuß, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Marita Ulvskog, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

1	-
ENF	Mireille D'Ornano

2	0
ENF	Jean-François Jalkh, Bernard Monot

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	23.11.2017
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, John Flack, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Monika Smolková, Maria Spyrali, Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Daniel Buda, Viorica Dăncilă, Raffaele Fitto, Elena Gentile, John Howarth, Ivana Maletić, Demetris Papadakis, Dimitrios Papadimoulis, Bronis Ropė, Damiano Zoffoli, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Olle Ludvigsson

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

34	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Iskra Mihaylova, Matthijs van Miltenburg
ECR	Raffaele Fitto, Sławomir Kłosowski, Ruža Tomašić
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimoulis
PPE	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Daniel Buda, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Maria Spyrali, Milan Zver, Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Elena Gentile, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Demetris Papadakis, Monika Smolková, Damiano Zoffoli,
VERTS/ALE	Bronis Ropė, Monika Vana

1	-
NI	Konstantinos Papadakis

1	0
ECR	John Flack

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster